

Տ Ե Ս Ի Լ Հ Ի Ն Գ Ե Ր Ո Ր Դ

Օրպէրք, Բէյիմա.

Օրպէրք. — որ գոգցիս քէ ուրախութեամբ ցնորած էս
 Ի՛նչ դէպք, հըրաշք մ'է իրաւ.
 Անակընկալ երջանկութիւն որ կայծակի պէս իշաւ.
 Իմ անկասկած գըլխուս վըրայ: Ազնիւ տիկին, ա՛ն չըսե՛ս
 Թէ այս ունայն երազ մը չէ, թէ դու իրաւ իմըս ես:
 Սիրելւոյս հետ փախչի՛ւ և այս ձախող վայրէս հեռանա՛ւ.
 Ո՛վ բարձրագոյնըն խոնարհին հաւասարող ինքնակալ,
 Ո՛վ Սէր, փառք քեզ, որու շնորհով Րէճինա, վե՛հ կոմսուհին,
 Պիտի ըլլայ բախտախընդիբ գինաւորի ամուսին.
 Ո՛վ երկնային պարզեւ, ի՛նչպէս արժանացայ այս վարձիս:
 Ա՛ն չըսպասե՛նք մութուն, փախչի՛նք, ո՛վ Րէճինա, ա՛ռ տար գիտ
 Տա՛ր ժամ մ'առաջ. այս վայրս իրաւ ձախող վայր է, հեռանանք.
 Ա՛ն դըժընդակ պարտ մ'ունիմ հոս, փախչի՛նք. ի՛նչ լար հանգամանք
 Զոր քեզ յայտնել կարելի չէ, որուց գերին եմ գերին,
 Զիտ կը ստիպեն չըյամելու, չըսպասելու գիշերին,
 Եւ ժամ մ'առաջ հեռանալու. ի՛նչ խոստացայ, անմիտ ես,
 Որ յուսահատ էի, աւա՛ղ, դու, Րէճինա, չըգիտես.
 Գործ մը երգմամբ ես խոստացայ, որ ահեղ որ զազիր է.
 Աս վայրէս վաղ հեռանալով կը հեռանամ ոճիրէ:
 Բէյիմա. — Ա՛ն ի՛նչ կ'ըսես:

Օրպէրք. — Փախչինք, փախչինք քանի որ չեմ յանցաւոր,
 Եւ թող ներէ երգմազանցիս Աստուած, արդար դատաւոր.
 Ամէն ուրիշ հոգ մոռնալով՝ ես, ուխտազանց պարտական,
 Հեռանալու պիտի նայիմ՝ քանի որ չէ անազան:
 Եկու, փախչինք, ժամս յաշող է, ոսոխս Ոթոն անկասկած:

Տեսարանին յետնախդիմայ ձեռնդիպէն ներս մտնելով՝ կ'երեւի
 նախ կուսանումարա, որ կ'առաջնորդէ, ապա Որոն կուսանումարա Ու-
 րոնին նշանացի կը ցուցնէ Օրպէրք և Բէյիման՝ որ իրարու փարած են.
 և ա՛նա Որոնին նշանակիւ նշանացի կոչելուն վրայ՝ իշխաններու և գիւն-
 տըներու բազմութիւն մը ներս կը մտնէ. Որոն մատով իշխաններուն
 կը ցուցնէ երկու տարիաւորներն, որ կարի գրադած ըլլալով՝ անոնց
 մտնելն լռեսան: Յանկարծ, Օրպէրք, որ Բէյիման մեղմիկ մղելով կը
 տանի, դիպուածով կը դառնայ և կը տեսնէ զՈրոն որ ետին կեցած է
 և սպասանական դիրք մ'ունի: Կուսանումարա, զոր Օրպէրք լռեսաւ,
 դուրս կ'ելլէ:

Շարայարելի

Ա Ռ Ա Մ Գ Ն Ա Խ Ն Ե Ա Յ

Մէկ մի կայ՝ որ հազար արժէ. հազար կայ՝ որ մէկ մի չարժէ. ու այն հազարն
 որ հազար արժէ՝ մօտ յանգէտն փող մի չարժէ:

Ով մօտ լուսնակն նստի, երեսն նման լուսնի պայծառանայ. ո՛վ մօտ սեւ պու-
 տուկն նստի՝ երեսն նման նմա լինի:

Աշխարհիս ամէն բան տըլըմ է, և դու ի տըլըմի փաթութեցար, յանկարծակի
 անկար և կտորեցար, և եղբւր ոչինչ: